

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1957 Nr. 170

A. TITEL

*Verdrag tot vaststelling van de minimumleeftijd voor toelating van kinderen tot arbeid op zee (herzien), 1936 (Verdrag Nr. 58 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar tweeëntwintigste zitting);
Genève, 24 oktober 1936*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn bij Koninklijk besluit van 14 februari 1948 bekendgemaakt in *Stb.* I 59.

Voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, dat de tekst op enkele punten wijzigde, zie onder rubriek J.

C. VERTALING

De vertaling van het Verdrag in het Nederlands is bij Koninklijk besluit van 14 februari 1948 bekendgemaakt in *Stb.* I 59. Zie onder rubriek J voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, dat de tekst wijzigde.

D. GOEDKEURING

Het enig artikel van de Wet van 4 augustus 1938 (*Stb.* 33) luidt: „Wij behouden Ons de bevoegdheid voor toe te treden tot het in afdruk nevens deze wet gevoegde in de twee en twintigste zitting der Algemeene Conferentie van de vertegenwoordigers der Leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond aangenomen ontwerp-verdrag tot vaststelling van den minimum-leeftijd van toelating van kinderen tot arbeid op zee (herzien Genève 1936).” Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Sociale Zaken C. P. M. ROMME, de Minister van Buitenlandse Zaken J. PATIJN

en de Minister van Koloniën CH. WELTER. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal Bijl. *Hand.* II 1937/38 — 476; *Hand.* II 1937/38, blz. 1847; Bijl. *Hand.* I 1937/38, nr. 476; *Hand.* I 1937/38, blz. 767.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 6 hun bekrachtiging doen registreren door de Secretaris-Generaal van de Volkenbond c.q. de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

Norwegen ¹⁾	7 juli 1937
België ¹⁾	11 april 1938
Brazilië ¹⁾	12 oktober 1938
de Verenigde Staten van Amerika	29 oktober 1938
Zweden ¹⁾	6 januari 1939
Irak	30 december 1939
Nieuw-Zeeland	7 juni 1946
Nederland ²⁾	8 juli 1947
Frankrijk	9 december 1948
Bulgarije ¹⁾	29 december 1949
Canada ¹⁾	10 september 1951
Mexico ²⁾	18 juli 1952
Italië ¹⁾	22 oktober 1952
Cuba ¹⁾	20 juli 1953
Uruguay ²⁾	18 maart 1954
Argentinië ¹⁾	17 februari 1955
Denemarken ¹⁾	4 juni 1955
Japan ¹⁾	22 augustus 1955
de U.S.S.R.	10 augustus 1956
IJsland	21 augustus 1956
de Oekraïne	14 september 1956
Wit-Rusland	6 november 1956
Albanië	3 juni 1957

Het Verdrag is ook van kracht voor Ghana. Ghana werd op 6 maart 1957 onafhankelijk en werd op 20 mei 1957 lid van de Internationale Arbeidsorganisatie. Ghana verklaarde op laatstgenoemde datum zich gebonden te achten door een aantal Arbeidsverdragen die door het Verenigd Koninkrijk op de Goudkust toepasselijk waren verklaard, waaronder het onderhavige.

¹⁾ Heeft ook Arbeidsverdrag Nr. 7 (Genua, 9 juli 1920) bekrachtigd. Zie voor dat Verdrag onder rubriek J.

²⁾ Arbeidsverdrag Nr. 7, dat eerder werd bekrachtigd, werd bij de bekrachtiging van het onderhavige Verdrag, of op een later tijdstip, opgezegd.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 5 en artikel 7, lid 2, op 11 april 1939 in werking getreden voor Noorwegen en België. Voor de overige onder rubriek E vermelde Staten zijn de bepalingen ingevolge artikel 7, lid 3, twaalf maanden na de aldaar aangegeven data in werking getreden of zullen zij nog na verloop van genoemde termijn in werking treden.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zijn de bepalingen van het Verdrag voor Nederland op 8 juli 1948 en voor de Nederlandse Antillen op 5 augustus 1957 in werking getreden (zie hiervoor ook onder rubriek H).

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

In overeenstemming met artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zijn de bepalingen van het Verdrag door de Verenigde Staten van Amerika ongewijzigd toepasselijk verklaard op Alaska, Goeam, de Hawaï-eilanden, Porto-Rico, Oost-Samoa en de Maagden-eilanden, en door Frankrijk op 27 april 1955 ongewijzigd toepasselijk verklaard op de overzeese Franse departementen Guadeloupe, Martinique, Frans Guyana en Réunion.

Op 27 maart 1950 is door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau de bekrachtiging door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland geregistreerd van het op 11 juli 1947 te Genève aangenomen Verdrag betreffende de toepassing van internationale arbeidsnormen in buiten het moederland gelegen gebieden, 1947 (Arbeidsverdrag Nr. 83; het Koninkrijk der Nederlanden is geen partij bij dat Verdrag). Bij die gelegenheid heeft het Verenigd Koninkrijk, op grond van het in Verdrag Nr. 83 bepaalde, een verklaring laten registreren met betrekking tot de toepasselijkheid op verschillende Britse gebieden van, ondermeer, de bepalingen van het onderhavige Verdrag. Het Verdrag zal niet toepasselijk zijn op Basoetoland, Beetsjoeanaland, Noord-Rhodesië, Zuid-Rhodesië en Swaziland. Een beslissing werd voorbehouden met betrekking tot de toepasselijkheid op de Bermuda-eilanden en Broenei, terwijl met betrekking tot de Kanaaleilanden Jersey en Guernesey, het eiland Man en Brits Somaliland geen mededeling omtrent toepasselijkheid werd gedaan. De bepalingen van het Verdrag zullen met ingang van de dag van de inwerkingtreding van het Arbeidsverdrag Nr. 83 ongewijzigd toepasselijk zijn op Aden, de Goudkust, Dominica, de Fidji-eilanden, Gambia, Grenada, Jamaïca, Kenia, Mauritius, Oeganda, St. Helena, de Salomon-eilanden, de Seychellen, Sierra Leone en Zanzibar, en met een wijziging (welke wijziging inhoudt, dat in artikel 2 van het Verdrag wordt gelezen: 14 jaar) op alle overige buiten het moederland gelegen Britse gebieden.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft is op 5 augustus 1957 door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau de volgende verklaring geregistreerd:

„Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas accepte, sans modification, au nom du Gouvernement des Antilles néerlandaises, les obligations de la Convention (No. 58) fixant l'âge minimum d'admission des enfants au travail maritime (révisée), 1936, adoptée à Genève le 24 octobre 1936.

Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas ne peut pas encore envisager la possibilité d'accepter au nom du Surinam les obligations de cette Convention, étant donné que cette Convention ne présente pratiquement aucun intérêt pour le Surinam.”

Een vertaling van deze verklaring luidt als volgt:

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden aanvaardt ongewijzigd namens de Regering van de Nederlandse Antillen de verplichtingen van het op 24 oktober 1936 te Genève aangenomen Verdrag (Nr. 58) tot vaststelling van de minimumleeftijd voor toelating van kinderen tot arbeid op zee (herzien), 1936.

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden kan nog niet de mogelijkheid overwegen om de verplichtingen van dit Verdrag namens Suriname te aanvaarden, omdat dit Verdrag praktisch niet van belang is voor Suriname.

J. GEGEVENS

De oorspronkelijke tekst van het Verdrag, zoals aangenomen op 24 oktober 1936 en afgedrukt in Bijl. *Hand.* II 1937/38 — 476, *Stb.* 1938, 33 en *Stb.* I 59, is herzien door het op 9 oktober 1946 te Montreal aangenomen Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946 (Arbeidsverdrag Nr. 80); zie voor laatstgenoemd Verdrag *Trb.* 1957, 181.

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, op 15 september 1949 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 635. De gewijzigde Engelse en Franse tekst van het Verdrag is afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 40, blz. 206 e.v.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zie *Trb.* 1953, 130.

Het onderhavige Verdrag strekt, ingevolge zijn preambule, tot gedeeltelijke herziening van het op 9 juli 1920 te Genua aangenomen Verdrag tot vaststelling van de minimumleeftijd voor toelating van kinderen tot arbeid op zee, 1920 (Arbeidsverdrag Nr. 7). Zie voor dit Verdrag *Trb.* 1957, 144.

In artikel 5 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen naar het op 28 november 1919 te Washington aangenomen Verdrag tot vast-

stelling van de minimumleeftijd voor toelating van kinderen tot arbeid in nijverheidsondernemingen, 1919 (Arbeidsverdrag Nr. 5). Zie voor dit Verdrag *Trb.* 1957, 142. Genoemd Verdrag is herzien door het op 22 juni 1937 te Genève aangenomen Verdrag tot vaststelling van de minimumleeftijd voor toelating van kinderen tot arbeid in nijverheidsondernemingen (herzien), 1937 (Arbeidsverdrag Nr. 59). De tekst van dat Verdrag, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, is afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 40, blz. 218 e.v. Het Koninkrijk der Nederlanden is geen partij bij laatstgenoemd Verdrag.

In artikel 5 van het onderhavige Verdrag wordt eveneens verwezen naar het op 30 april 1932 te Genève aangenomen Verdrag betreffende de leeftijd voor toelating van kinderen tot het verrichten van niet-industriële werkzaamheden, 1932 (Arbeidsverdrag Nr. 33). Zie voor dit Verdrag *Trb.* 1957, 163. Genoemd Verdrag is herzien door het op 22 juni 1937 te Genève aangenomen Verdrag betreffende de leeftijd voor toelating van kinderen tot het verrichten van niet-industriële werkzaamheden (herzien), 1937 (Arbeidsverdrag Nr. 60). De tekst van dat Verdrag, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, is afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 78, blz. 182 e.v. Het Koninkrijk der Nederlanden is geen partij bij laatstgenoemd Verdrag.

Uitgegeven de *eenentwintigste* september 1957.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

W. DREES.